

Κυβέρνηση και ευεργεσία της Διασποράς

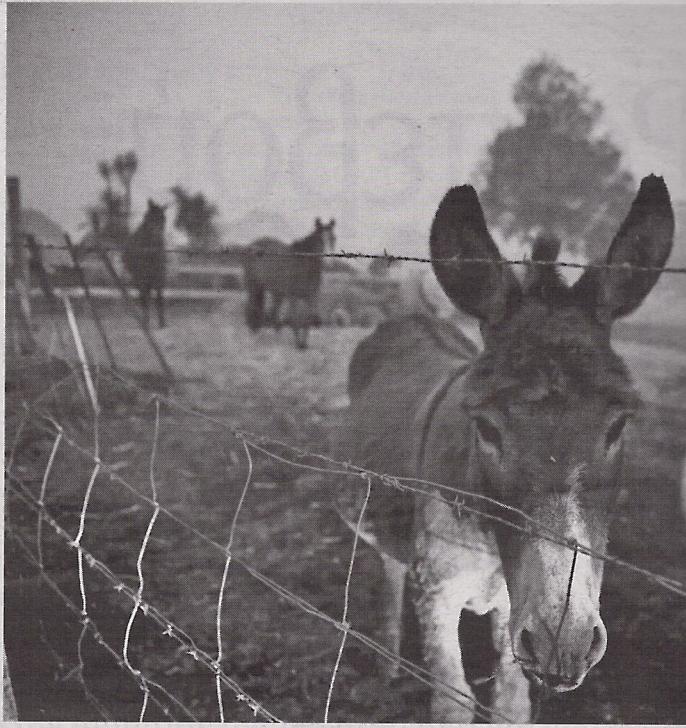
Σύμφωνα με τη μελέτη του Greek Diaspora Project του South East European Studies at Oxford (SEESOX) με τίτλο «Η διασπορική και διεθνική ευεργεσία στην Ελλάδα», οι απαραίτητες δαπάνες για να προσελκυσθούν σε δημόσιους οργανισμούς χρηματικές δωρεές και ο εθελοντισμός της Διασποράς είναι ελάχιστες, μια και αυτό που απαιτείται είναι οικονομικά ανέξοδες αλλαγές διακυβέρνησης. Ομως το πολιτικό κόστος αυτών των αλλαγών είναι υψηλό υπό την έννοια της σύγκρουσης με τις πελατειακές πρακτικές που ταλανίζουν αυτούς τους οργανισμούς.

Με βάση αυτή την παραδοχή, πώς αξιολογούνται οι επιδόσεις και προοπτικές της κυβέρνησης όσον αφορά την ευεργεσία της Διασποράς;

Οι πλέον υποσχόμενες αλλαγές διακυβέρνησης είναι σε εξέλιξη στο υπουργείο Παιδείας με την ενίσχυση της εποπτικής Αρχής των AEI, τη σύνδεση της δημόσιας χρηματοδότησης με την επίτευξη στόχων και με την αναμενόμενη επανασύσταση των Συμβουλίων Ιδρυμάτων, του νόμου Διαμαντοπούλου, που προσελκύει στην άσκηση ηγεσίας των AEI την εθελοντική προσφορά επιφανών μελών της επιστημονικάς μας Διασποράς. Η μεταπολεμική υποστήριξη της ελληνοαμερικανικής Διασποράς κυρίως εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (δηλαδή Ανατόλια, Αμερικανική Γεωργική Σχολή, Αμερικανικό Κολέγιο, Αμερικανική Αρχαιολογική Σχολή) και η πληθώρα επιφανών αποφοίτων των δημόσιων AEI στους κύκλους της Διασποράς συνηγορούν στην πρόβλεψη ότι η διασπορική ευεργεσία, η συνεισφορά χρήματος / και χρόνου, θα καταστεί κρίσιμος σύμμαχος των μεταρρυθμίσεων του υπουργείου Παιδείας.

Υποσχόμενος είναι και ο τομέας της υγείας, όπου όμως η κυβέρνηση, εξαιτίας της προβληματικής διαδικασίας επιλογής των διοικητών των δημόσιων νοσοκομείων, πρέπει να διανύσει σημαντική απόσταση. Η δημόσια υγεία ανταποκρίνεται στην τοπικιστική αλληλεγγύη της Διασποράς – 30-40% των διασπορικών οργανώσεων έχουν εθνοτοπική προέλευση – και άρα στην έφεση των διασπορικών κοινοτήτων να υποστήριξουν νοσοκομεία στον τόπο καταγωγής τους. Επιπροσθέτως οι Έλληνες γιατροί της Διασποράς με εξέχουσα κλινική εμπειρία, διεθνώς αναγνωρισμένη έρευνα στον βιοϊατρικό τομέα και σημαντική επιχειρηματική διαδρομή στον φαρμακευτικό κλάδο συνιστούν ένα από τα ισχυρότερα παρακλάδια της μεταπολεμικής διαρροής εγκεφάλων.

Στον πολιτισμό, κυβερνητικές επιλογές σε οργανισμούς όπως το Εθνικό Θέατρο και το Φεστιβάλ Αθηνών έτυχαν ευνοϊκής εγχώριας αντιμετώπισης. Εξ ίσων γνωρίζουμε, όμως, δεν έχει ακόμη παρουσιαστεί ένα ευρύτερο θεσμικό πλαίσιο για τη διακυβέρνηση των φορέων του πολιτισμού. Σημειώνουμε ότι η κλασική παράδοση της χώρας βρίσκεται στον πυρήνα της ταυτότητας των διασπορικών μας κοινοτήτων λόγω του υψηλού συμβολισμού αυτής της παράδοσης στις ΗΠΑ και αλλού. Λόγω της παρουσίας αρχαιολογικών μουσείων στο σύνολο της επικράτειας, η κλασική παράδοση μπορεί να κινητοποιήσει τη διασπορική ευεργεσία και με εθνοτοπικά κριτήρια. Κορυφαία μουσεία, παγκόσμιας ακτινοβολίας, όπως το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, σε περίπτωση που είχαν διοικητικά συμβούλια και υπηρεσίες προσπορισμού δωρεών, θα ήταν σε θέση να κινητοποιήσουν ευεργεσίες εκατομμύριων ευρώ από τη Διασπορά. Σε αντίθεση όμως με την παιδεία, όπου πιατρούθμιση Διαμαντοπούλου έτυχε ισχυρής υποστήριξης από ικανό αριθμό πανεπιστημιακών των AEI, αλλά και την υγεία, όπου ο Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος έχει υποστηρίξει τη μετατροπή των νοσοκομείων σε ΝΠΙΔ, οι αρχαιολόγοι της χώρας συλλογικά χαρακτηρίζονται από μακτικό συντριπτισμό. Άρα η κυβέρνηση για να κινητοποιήσει την ευεργεσία της Διασποράς στον πολιτισμό θα πρέπει να δώσει μια μάχη χωρίς ισχυρούς συμμάχους στις τάξεις των στελεχών του καθ' ύλην αρμόδιου υπουργείου.

Ητανε στραβό το

Πρώτος ήταν ο Λιούις, το μικρό κοάλα που προκάλεσε παγκόσμια συγκίνηση για την τεράστια οικολογική καταστροφή στην Αυστραλία. Η δραματική διάσωσή του από τις φλόγες έγινε viral στα μέσα του περασμένου Νοεμβρίου, αλλά το μικρό μαρσιποφόρο δεν άντεξε. Τα βαθιά εγκαύματα που είχε υποστεί οδήγησαν λίγες ημέρες αργότερα τους κτηνιάτρους στην ευθανασία του. Από τότε, εκατοντάδες εκατομμύρια άλλα ζώα έχουν χαθεί στη μακρινή ήπειρο και η καταστροφή έχει λάβει ασύλληπτες διαστάσεις. Πλέον, η Αυστραλία έχει έρθει πιο κοντά μας και το ζοφερό σκηνικό εντείνει μια γενικευμένη ανησυχία.

Η απομακρυσμένη ήπειρος άλλαξε χρόνο στις φλόγες και η κατάσταση εξακολουθεί να δείχνει ανεξέλεγκτη. Άλλα οι δικές της πληγές δεν ήταν οι μόνες που προειδοποιούν. Μέσα στο 2019 είχαν ήδη προειδοποιήσει οι Σιβηρία, η Αλάσκα και ο Αμαζόνιος. Στην ακανί Σιβηρία, ακόμη και σε πολικές ζώνες όπου μέχρι πρότινος οι πυρκαγιές ήταν αδιανόπτες, κάπαν τον περασμένο Αύγουστο περιοχές πυκνού δάσους που ισοδυναμούν με την έκταση του Βελγίου. Σε αρκετές περιπτώσεις, η πρόσβαση του μπαχανισμού δασοπυρόσβεσης – λόγω αποστάσεων – ήταν αδύνατη και οι πυρκαγιές αφέθηκαν να σβήσουν μόνες τους. Περίπου την ίδια περίοδο, η φωτιά κατέκαψε μεγάλες δασικές εκτάσεις και στην Αλάσκα, ενώ στον Αμαζόνιο μαζί με τις φλόγες την εικόνα της καταστροφής συμπληρώνει και η γιγαντιαία αποψίλωση του τροπικού δάσους. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, μόνο από την αποψίλωση – που «πριμοδοτεί» ο φίλος του Ντόναλντ Τραμπ, ο ακροδεξιός πρόεδρος της Βραζιλίας Ζαΐρ Μπολσονάρο –, ο «πνεύμονας» του πλανήπει, που παράγει το 20% του οξυγόνου στη γήινη σφαίρα, μειώθηκε τον περασμένο χρόνο κατά 26.130 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Κατά τις περιβαλλοντικές οργανώσεις, η αποψίλωση του Αμαζόνιου κατά τους τελευταίους μήνες κινείται σε ασυνήθιστα υψηλά επίπεδα.

Στο 25επτο σόου του αμερικανού προέδρου κατά την υποδοχή στον Λευκό Οίκο του Κυριακού Μπολσονάρι, ο περιβαλλοντική καταστροφή και τη κλιματική αλλαγή δεν είναι καιών θέση. Άγνωστης ήταν

ξη, ούτε ήταν να θέσει το πολλούς κα στην πρώτη του δημόσιο σχόλιο ήδη κινητοποίησε για την επί αγεργότητα σκηνικό της Πούτιν και τη λέξη για το σωτήριθκε επεκτάθηκε δεν ρωτήθηκε